

Norges vassdrags- og energidirektorat
Middelthunsgt 29
Postboks 5901 Majorstua
0301 Oslo

Høringsvar - forslag til endringer i forskrift om kontroll av nettvirksomhet – anleggsbidrag mm

NVE sendte 27. mars, 2018 på høring forslag til endringer i forskrift om kontroll av nettvirksomhet (anleggsbidrag mm) med høringsfrist 25. mai 2018. Energi Norge har fått utsatt høringsfristen til 29. mai 2018.

Energi Norge samler og representerer fornybarnæringen, og er en landsforening i NHO. Våre medlemsbedrifter driver kraftproduksjon, strømmnett og strømsalg over hele Norge. Vår visjon er at Norge skal ta en global lederposisjon som det første fornybare og fullelektriske samfunn i verden. Medlemmenes oppdrag til oss er å fremme fornybarnæringens konkurransevne, for å øke norsk verdiskaping.

Oppsummering – hovedpunkter

Energi Norge er opptatt av at regelverket for tariffing og anleggsbidrag også på høyere nettnivå bidrar til et kostnadseffektivt strømmnett med høy forsyningssikkerhet, som samtidig legger til rette for verdiskaping, næringsutvikling og klimanytte, blant annet gjennom økt elektrifisering av samfunnet. Økt bruk av anleggsbidrag vil gi sterkere prissignaler for dimensjonering, lokalisering og etablering av ny kraftproduksjon eller forbruk, og derfor bidra til å utnytte dagens kapasitet bedre. Dette kan bidra til å dempe investeringene i nettet. Samtidig kan for sterke signaler hindre en samfunnsmessig ønsket omlegging av energibruk fra fossile brensler til utslippsfri energibruk, og det kan bidra til at attraktive nyinvesteringer i kraftproduksjon eller kraftkrevende industri flyttes til andre land. Det er derfor viktig å finne en balanse mellom disse hensyn ved utforming av et regelverk for anleggsbidrag, på samme måte som regelverket også må utgjøre en balanse mellom hva eksisterende og nye kunder skal dekke. Til de konkrete punktene i høringen er Energi Norge særlig opptatt av:

- Energi Norge støtter en forskriftsendring som sikrer at anleggsbidrag blir pålagt, og at man beveger seg fra "*kan ta anleggsbidrag*" til "*må ta anleggsbidrag*". Som lokaliseringssignal er dette et godt tiltak. Vi vil likevel ta til orde for mulighet til å bruke noe skjønn slik at dette ikke blir en barriere i forhold til ønske om å konvertere fossilt forbruk over til fornybar elektrisitet.
- Energi Norge støtter at muligheten til å sette et bunnfradrag fjernes. Det vil si at nettselskapene må ta fullt anleggsbidrag i det radielle nettet. Alternativt bør man vurdere å innføre et standardbeløp som er likt for alle nettselskap.
- Energi Norge støtter ikke at 10 år regelen blir en "skal" bestemmelse

- Energi Norge støtter i utgangspunktet regler som tillater selskapene å kreve anleggsbidrag i masket nett. Dette er med på å gi et mest mulig riktig prissignal til kunder som skal etablere seg.
- Det må presiseres at regelverket for anleggsbidrag i masket nett må være enkelt å forstå og ta i bruk, og således er det avgjørende at det legges klare føringer på dette området.
- NVE foreslår en reduksjonsfaktor på 0,5. Det er mulig reduksjonen bør være noe større i starten på transmisjonsnettnivå (Sentralnettet) inntil en får erfaring med denne utvidelsen av ordningen med anleggsbidrag.
- Det er viktig at ikke det nye regelverket genererer mange nye tvistesaker.
- Energi Norge støtter at transmisjonsleddets fastledd i betydningen avgift/pris skal benyttes på alle nettnivå.
- I høringsdokumentet legger NVE til grunn å bruke benevnelsen transmisjonsnett om sentralnett i tråd med Eldirektiv 3 og ny § 1-5 i energiloven, men vil fortsatt beholde regionalnettsbegrepet. Dette vil gi inntrykk av at vi fortsatt har en tredelt nivåinndeling av norsk nett. Dette mener Energi Norge er upresist og ikke i samsvar med det begrepsapparat som nå legges til grunn i de rettsakter som kommer fra EU. I henhold til Eldirektiv 3, har vi to nettnivåer – transmisjon og distribusjon. Da må vi også bruke distribusjon som betegnelse på regionalnettet siden alt nett som ikke er transmisjon, er distribusjon. Vi foreslår at regionalnettet etter dette kalles regionalt distribusjonsnett. Av dette følger at øvrig distribusjonsnett kalles lokalt distribusjonsnett.
- Forskrifter skal i hovedregelen ikke gis tilbakevirkende kraft. Energi Norge foreslår at de tre kriteriene med referanse: «før 26. mars 2018» i § 16-12 gjelder fra tidspunktet for iverksettelse av ny forskrift, dvs skiftes ut med «fra 1. januar 2019».
- Energi Norge mener at en ukjentlig beregning av marginaltap er uten reell verdi og kun har teoretisk interesse som prissignal.

NVEs bakgrunn for høringen

Det er et økende behov for nett:

- Aldrende nett som er modent for utskiftning.
- Mål om overgang til lavutslippssamfunn (elektrifisering av transport, elbiler, osv.).
- Energiintensive næringer ønsker å etablere seg i Norge eller utvide eksisterende fabrikker.
- Mer uregulerbar produksjon.

Forslagene i høringen har som hovedformål å bidra til:

- At nettselskapene gir riktigere prissignal for bruk og forsterkning av nettet, på alle nettnivå.
- En rimeligere kostnadsfordeling mellom kundene som utløser investeringer i nettet og nettselskapenes øvrige kunder.
- Prissignaler som bidrar til lavere nettleie totalt sett.
- En tydeligere forskrift som bidrar til en mer enhetlig praksis mellom nettselskapene.

Energi Norges kommentarer:

Generelt

NVEs forslag til endringer av regler for beregning av anleggsbidrag ved å la dette bli en "skal-løsning" til erstatning for dagens "kan-praksis" og i tillegg til å gjøre dette gjeldende for masket nett, er en av de største endringene vi har hatt i tarifferingen siden vi fikk energiloven. Med dette beveger vi oss i retning

av "deep connection costs", som kan være krevende når det gjelder likebehandling av kundene. Dette vil ha betydning for brukerne når de skal foreta investeringsvalg. Om dette er et "riktigere" prinsipp enn det vi har praktisert hittil, kan det være ulike syn. Men det vil være et prinsipp som øker terskelen for nye investeringer – både blant produsenter og forbrukere – og slik sett være et virkemiddel for å gi tydelige lokaliseringssignaler i en tid med sterk kostnadsvekst i nettet. Vi trenger virkemidler for å dempe kostnadsveksten. Av denne grunn støtter Energi Norge at dette tas i bruk.

Gjennomsnittlig nettleie i øre per kWh er et resultat av kostnader delt på forbruk. Å kreve anleggsbidrag for nytilknytning, forsterkning av nettet og for ønske om bedre kvalitet enn forskriftsfestet, er en mulighet til å beholde nettleien for øvrige kunder på et lavere nivå enn uten anleggsbidrag.

Endringene NVE foreslår bør bidra til at for eksempel kraftproduksjon, industri, oppdrettsanlegg mm, velger en lokalisering som bidrar til effektiv nettutvikling og til lavest mulig kostnader for samfunnet. Dersom kunden ønsker å minimere anleggsbidraget for tilknytningen kan ordningen bidra til at det velges områder som har god tilgang til nett i større grad enn i dag.

Endringene kan imidlertid føre til at eksempelvis datasentre velger å etablere seg i andre land enn Norge. Andre lands praksis når det gjelder anleggsbidrag, tariffing, kostnadsnivå i nettet mm er dermed viktig. Dette er et moment som ikke vurderes i NVEs forslag om endringer i regelverket om anleggsbidrag sendte på høring. Undersøkelser gjort av Eurelectric viser at praksis varierer mye i Europa.

I dag er det stor interesse for elektrifisering av transportsektoren med mer. Dette krever nettinvesteringer. Å kreve at nettselskap tar anleggsbidrag fra første krone gir et mest mulig riktig prissignal til kundene, men det kan også bli en barriere i veien mot elektrifisering av samfunnet dersom dette gjør elektrifiseringsprosjekter ulønnsomme. Det vil være uheldig dersom dette bremser tempoet i elektrifiseringen.

Forhold mellom reguleringsmodellen og elektrifisering

Det investeres og skal investeres store summer for å tilknytte nye hyttefelt, el-ferger, distribuert kraftproduksjon, ladestasjoner og industrikunder.

Dagens reguleringsmodell består av tre trinn. I trinn 1 måles nettselskapene mot hverandre, og kostnader knyttet til både egenfinansierte anlegg og kundefinansierte anlegg inngår i effektivitetsmåling. I trinn 2 korrigeres resultatene med bakgrunn i ulike rammevilkår, mens resultatene kalibreres i trinn 3 for å sikre at bransjen får sine kostnader dekket. Kalibreringen skjer ihht nettselskapenes andel av bransjens avkastningsgrunnlag – det som er egenfinansiert.

Dagens modell medfører at en ny investering - egenfinansiert - medfører lavere effektivitet i trinn 1 og 2, på grunn av høye kapitalkostnader, mens selskapets effektivitet oppjusteres i trinn 3 siden selskapet får en større andel av bransjens avkastningsgrunnlag. En investering som er kundefinansiert (det vil si bruk av anleggsbidrag) medfører lavere effektivitet i trinn 1 og 2, uten at investeringen påvirker selskapet i trinn 3. Denne forskjellsbehandlingen kan forklare at en del nettselskaper har bestemt seg for å øke bunnfradraget de siste årene.

Energi Norge støtter i utgangspunktet de foreslåtte endringer. Det er imidlertid viktig å justere på reguleringsmodellen, for å unngå at det å ta anleggsbidrag slår negativt ut på effektivitet og avkastning på investert nettkapital.

Uten en justering øker risikoen for at nettselskaper motsetter seg nødvendig tiltak, som kan komme til å bli et hinder for videre elektrifisering av samfunnet.

Endring i dagens §1-4 andre ledd og ny § 17-4 vedrørende betaling for andre nettjenester

Endring i dagens §1-4 andre ledd og ny § 17-4 vedrørende betaling for andre nettjenester

Å flytte §1-4 annet ledd til ny § 17-4 innebærer at betaling for «endring av nettanlegg» følger samme prinsipper ved krav om betaling for endring av nett. Endringen vil forenkle regelverket.

Et prinsipp bak dagens § 1-4 andre ledd var at *Nettselskap som har oppført nettanlegg i utgangspunktet har en rett til å la nettet stå slik det er så lenge det holdes i forskriftsmessig stand*. Prinsippet innebærer at en endring av nettanlegg kan holdes utenfor faktisk inntekt, som bidrar til at nettselskapets effektivitet ikke påvirkes negativt av å endre nettanlegg.

Foreslåtte endringen vil medføre, når kunden ber om endring, at utgifter deles mellom note 17B i eRapp og relevante driftskostnader.

Sammenlignet med dagens system vil nettselskapets effektivitet og inntektsramme påvirkes negativt av endringen (både driftskostnader og anleggsbidrag slår negativt ut i dagens reguleringsmodell). Modellen må justeres for dette forholdet.

§ 14-1

Forslag til ny ordlyd:

*§ 14-1. Utforming av tariffen for ordinære uttak i **transmisjonsnett og regionalt distribusjonsnett***

Regionalnett erstattes med regionalt distribusjonsnett i samsvar med Eldirektiv 3 på samme måte som at sentralnett erstattes med transmisjonsnett.

Forslag til endring i § 14 - Beregning av marginaltap

Det foreslås at energileddet i transmisjons- og regionalnett skal fastsettes etter samme prinsipper. Det vil si at energileddet skal være referert til de enkelte tilknytningspunkter og skal tidsdifferensieres som et minimum ukentlig for dag og natt/helg. Hensynet med endring i § 14-1 er å bidra til at priser i større grad reflekterer kostnader for å unngå fare for feiltilpasning hos aktørene.

Endringen vil, etter NVEs vurdering, gi en effektivitetsgevinst ved at prisene blir mer presise ved ukentlig tidsoppløsning. Gevinsten må veies opp mot økte kostnader blant selskapene som vil måtte endre på dagens praksis ved å kjøpe denne tjenesten av Statnett eller bruke ytterligere ressurser på å beregne ukentlige marginaltapssatser.

Kommentarer til forslag til endring i § 15-1

NVE foreslår å øke minimum tidsoppløsning for beregning av marginale tapskostnader fra vinter dag, vinter natt/helg og sommer til ukentlig for dag og natt/helg. På side 11 i høringsnotatet hevdes det at gjeldende ordlyd legger opp til en gjennomsnittspris over en lengre periode. Dette innebærer neppe riktighet da det kun er tapsprosenten som holdes lik over en lengre periode. Selve tapsprisen hentes fra nordpool time for time i det gjeldende prisområdet. Det hevdes videre at man med bare tre tidsavsnitt har betydelig kostnadsvariasjon som ikke formidles til alle aktørene i transmisjons- og regionalnettet.

Energi Norge mener at den vesentligste variasjon i marginaltapssatsene kommer fra transmisjonsnettet. Her praktiserer Statnett allerede den foreslåtte tidsoppløsning. Et krav til samme tidsoppløsning i regionalnettet og langt ned i distribusjonsnettet har svært liten reell betydning og vil med stor sannsynlighet kun øke kostnadene med å beregne tapene uten å redusere noen feiltilpasning hos aktørene. Dette begrunnes i det følgende:

- De store produksjonsenhetene i landet er enten tilknyttet transmisjonsnettet eller svært nærme dette. Den andelen av marginaltappet som kommer fra regionalnettet er derfor lite i forhold til transmisjonsnettet.
- Lastflyten i regionalnettet er betydelig mere stabil enn i transmisjonsnettet og vil endre seg lite fra uke til uke, mens lastflyten i transmisjonsnettet kan endre seg betydelig fra uke til uke og

bestemmes av helt andre forhold. Det er ventet at flyten i transmisjonsnettet vil kunne endre seg enda hyppigere med økt utbygging av uregulerbar kraftproduksjon og økte utvekslingsmuligheter over utenlandsforbindelser.

- De mindre aktørene i regional- og distribusjonsnett har svært begrenset mulighet til å agere på prissignalene marginaltapet er ment å gi. Det dreier seg stort sett om aktører med manglende mulighet til å endre produksjonen, eksempelvis småkraftverk uten reguleringsmagasin, elvekraftverk og vindkraftverk.

Energi Norge mener derfor at en ukentlig beregning av marginaltap er uten reell verdi og kun har teoretisk interesse som prissignal. Et krav om ukentlig beregning vil derimot øke kostnadene vesentlig for nettselskapene da det hver eneste uke må utformes prognoser for kraftproduksjon, kraftintensiv industri og alminnelig forbruk for så å kjøre beregninger på store komplekse nettmodeller. Skal dette fungere må det også nedfelles krav til prognoseringen og modellverket. For litt større nettselskap vil dette fort kreve et eget årsverk for å kunne takle på en god måte. I tillegg kommer kostnader til utvikling av beregningsmodeller.

En fordel med å beregne marginaltap over en lengre periode er at en bedre tar hensyn til lineariteten i tapene. For kraftanlegg som har god mulighet til å tilpasse seg marginaltap og samtidig utnytter en stor andel av kapasiteten i nettet vil valg av underlag for beregning av marginaltap kunne være vesentlig. Med å se på historiske verdier for foregående uke vil marginaltap kunne komme i ufase med den faktiske produksjonen. Brukes underlag over flere uker undergraver det poenget med finere tidsoppløsning i beregningene. Hvordan underlag for beregningene skal fremkomme vil derfor være av betydning for selve beregningene og deres resultat og også hvilke administrativt merarbeid som tillegges kraftleverandører (forbrukere) og produsenter.

Vi kan ikke se at NVE har gjort noe forsøk på å beregne den samfunnsøkonomiske nytten av sitt eget forslag, men har bare en vag formening om feiltilpasning hos aktørene og et samfunnsmessig tap.

Dette er *ikke* et tilstrekkelig grunnlag til å påføre nettselskapene betydelige merkostnader som i neste omgang veltes videre til kundene gjennom tariffene.

Forslag til endring i §15-2

Energi Norge støtter at transmisjonsnettets fastledd i betydningen avgift/pris skal benyttes på alle nettnivå.

Videre mener Energi Norge at en enklere og automatisert modell kan være at man løpende avregner etter målt innmating. Da unngår man et manuelt grensesnitt, og dette gir det samme resultat over tid. Det er også bedre for kunden.

Det gir litt mer uforutsigbare inntekter, men for de fleste nettselskaps vedkommende er dette neglisjerbare inntekter. Dersom det finnes nettselskap som får en betydelig andel av inntektene fra residualleddet (i regionalnettet går de jo til Statnett), kan man alternativt foreslå at det kan være opp til selskapet om man vil avregne etter løpende energiinnmating eller et tiårs historisk snitt.

§ 16

De tre store endringene er at anleggsbidraget foreslås å bli en "skal" bestemmelse. Det samme med bruk av 10-års regelen. Dessuten foreslår NVE å innføre bruk av anleggsbidrag i masket nett.

Fra kan til skal

Energi Norge støtter en forskriftsendring som sikrer at anleggsbidrag blir pålagt, og at man beveger seg fra «kan ta anleggsbidrag» til «må ta anleggsbidrag».

Dette vil blant annet bidra til likebehandling og vil fjerne muligheter til strategisk tilpasning knyttet til reguleringsmodellen. Som lokaliseringssignal er dette også et godt tiltak. Vi vil likevel ta til orde for at det gis mulighet til å bruke noe skjønn, slik at dette ikke blir en barriere i forhold til ønsket om å konvertere fossilt forbruk over til fornybar elektrisitet

10-års regelen

NVE vil pålegge nettselskapene å ta tiårsregelen i bruk, noe som kan være krevende, siden regelen er vanskelig å praktisere allerede i dag. Energi Norge kan i utgangspunktet ikke støtte forslaget om at 10-års regelen blir en "skal-bestemmelse".

§ 16-1 Anleggsbidrag i regional- og sentralnett

Energi Norge støtter i utgangspunktet regler som tillater selskapene å kreve anleggsbidrag i masket nett. Dette er med på å gi et mest mulig riktig prissignal til kunder som skal etablere seg. Bruk av anleggsbidrag er et effektivt prissignal.

Det må presiseres at regelverket må være enkelt å forstå og ta i bruk, det bør ikke virke konfliktskapende, og således er det avgjørende at det legges klare føringer på dette området. Det bør likevel ikke etableres for mye byråkrati som lager hinder for små anlegg og generelle ønsker om elektrifisering. Et virkemiddel i denne sammenheng kan være å innføre krav om et standardisert bunnfradrag.

NVE foreslår en reduksjonsfaktor på 0,5. Det er mulig reduksjonen bør være noe større særlig i starten på transmisjonsnettnivå (sentralnett) til en får erfaring med denne utvidelsen av ordningen med anleggsbidrag.

Det vil være behov for ytterligere presiseringer i regelverket sammenlignet med høringsforslaget. Det trengs avklaringer rundt ansvarsforhold/saksbehandling når kunde (> 1 MW) skal tilkobles d-nett, og det er andre eiere i regional- og transmisjonsnett. Klare regler vil bidra til å unngå lang saksbehandlingstid. Her tenker vi for eksempel på kundedialog, varsling og dialog mellom netteiere, og innkreving av anleggsbidrag fra kunde.

I Sverige tillates anleggsbidrag i masket nett slik at en utvidelse av ordningen gir en større grad av harmonisering med Sverige. For øvrig varierer praksisen mye i Europa når det gjelder anleggsbidrag (Eurelectric har gjennomført en undersøkelse blant medlemmene).

Kommentarer til § 16-2

Vi stiller spørsmål ved om et krav om kostnadsestimat fordelt på arbeids- og materialkostnader pr hovedkomponent realistisk og effektivt? Estimater kan bestå av både gamle kostnader (10-årsregelen), og nye anleggskostnader som skal fordeles mellom nettselskap og ny kunde. Det burde være nok å estimere kunden(e)- og nettselskapets sin andel av total kostnaden ut fra erfaringstall. NVE sier at både estimert og etterberegnet anleggsbidrag skal oppstilles på denne måten (side 24).

Kommentarer til § 16-3 og § 16-4

Ingen kommentarer

Kommentarer §16-5

Bunnfradrag

Energi Norge støtter at muligheten til å sette et bunnfradrag fjernes. Det vil si at nettselskapene må ta fullt anleggsbidrag i det radielle nettet. Alternativt bør man vurdere å innføre et standardisert beløp som er likt for alle nettselskap.

Det er viktig at anleggsbidraget beregnes på samme måte hos de ulike nettselskapene med tanke på hvilke kostnader som skal inngå i beregningen.

Forskriften, og formler, bør forenkles slik at man unngår å benytte begrepet «framskyndingskostnad». Anleggsbidragsreglene blir da enklere å forklare kundene. Setningen i NVEs forslag burde vært forenklet til: «Kostnadsgrunnlaget er anleggskostnad, fratrukket framtidige sparte reinvesteringkostnader». Dette mener vi er en pedagogisk forbedring av forskriften.

§ 16-11 Øvre grenser for overskridelser

Energi Norge er positiv til at det innføres en øvre grenser for overskridelser, da det virker skjerpene for nettselskapene og gir mer forutsigbarhet for kunden.

15%-grensen er imidlertid uegnet i regionalnettet. Vi har eksempler på prosjekter som er mer enn doblet i pris gjennom konsesjonsprosessen.

For elektrotekniske arbeider i distribusjonsnettet kan forslaget aksepteres – men ikke for grøfter. Grøftkostnader har en svært stor usikkerhet, og her vet man som regel ikke hva man har å forholde seg til før graveentreprenøren har begynt å grave. Man får normalt ikke en graveentreprenør til å gi en fastpris, uten forbehold om hva man måtte støte på av ukjente utfordringer i grunnen. Dersom graveentreprenøren skal prise inn denne risikoen, vil dette være svært fordyrende.

Det også viktig å skille mellom overskridelser som skyldes nettselskapet (nyttig med øvre grenser på overskridelser kunden ikke fikk mulighet til å ta stilling til), og overskridelser som skyldes kunden.

Er det siste estimat som er sendt kunden som skal ligge til grunn? Dette må presiseres av NVE. I regionalnettet er dette ofte lange og litt uoversiktlige prosjekter. Da må siste estimat ligge til grunn.

Anleggsbidrag på nettforsterkninger for utenlandskabler

Under drøfting av § 16-1 konkluderer NVE med at det skal kunne kreves anleggsbidrag fra bygger av ny utenlandsforbindelse for innenlandske nettforsterkninger. Vi støtter dette siden slike nettanlegg er "en ny kunde" som utløser behovet for nettforsterkninger. Men for Statnett sier NVE at dette ikke kan gjelde siden det ville innebære at Statnett som eier av utenlandsforbindelsen krever anleggsbidrag fra Statnett som eier av innenlandsk transmisjonsanlegg. Av hensyn til transparens, forutsigbarhet og likeartede prinsipper bør det gjelde samme prinsipper og krav til Statnett som andre mulige utbyggere av utenlandsforbindelser. Det bør derfor kreves av Statnett at ved bygging av nye utenlandsforbindelser må det settes opp og offentliggjøres beregninger som viser hva anleggsbidrag beregnes til slik at det inngår som en del av prosjektkostnaden som for andre prosjekter.

Anleggsbidrag mellom nettselskap

Vi forutsetter at det ikke skal være anleggsbidrag mellom nettselskap dersom dette skyldes ordinær forbruksvekst i området.

Dersom nettinvesteringen skyldes tilknytning av ny produksjon/uttak eventuelt en større utvidelse vil det bli anleggsbidrag.

Dette regelverket bør tydeliggjøres av NVE slik at samfunnsøkonomiske gode prosjekter blir økonomisk nøytrale for de involverte selskapene.

Kommentarer til forslag om ny § 17-5 Betaling for nettutredninger

Det foreslås at nettselskapene kan ta betalt for nettutredninger. I henhold til § 17-5 vil nettselskapet vederlagsfritt måtte utføre innledende nettanalyser for prosjekter som er rimelig avklart, det skal kunne ta betalt fra kunden for å utføre innledende nettanalyser for prosjekter som ikke er rimelig avklart, og når kunden ber om flere forskjellige nettanalyser, og skal kreve betaling for nettutredning og konsesjonssøknad for valgt nettløsning.

Energi Norge støtter forslaget.

§ 16-12 Kommentarer til forslaget om overgangsordninger

Det er viktig med tydelighet med tanke på når dette regelverket skal gjelde fra.

Forslaget til ny forskrift inneholder bestemmelser og frister som i praksis fører til at ny forskrift gjøres «gjeldende» før høringsfristen er utgått og før 1.1.2019 som er datoen for iverksettelse av ny forskrift. Dette skaper en uklar situasjon fram til ny forskrift er formelt vedtatt.

Forskrifter skal i hovedregelen ikke gis tilbakevirkende kraft. Energi Norge foreslår at de tre kriteriene med referanse: «før 26. mars 2018» i § 16-12 gjelder fra tidspunktet for iverksettelse av ny forskrift, dvs skiftes ut med «fra 1. januar 2019».

Usikkerheten slår inn på kraftprosjekter i overgangsfasen mellom planlegging og oppstart gjennomføring.

Hva ligger i formuleringen "*inngått bindende økonomiske avtaler*" "*med hverandre eller tredjeparter*" jf § 16-12 bokstav c?

Når er det inngått økonomisk bindende økonomiske avtaler mellom nettselskap og kunde?

Eksempel: Tilbudsbrev med estimert anleggsbidrag, endelig tilknytningsavtale, tilknytningsavtalens rammekontrakt og eventuell annen kommunikasjon med mellom nettselskap og kunde

Problemstilling: I kraftprosjekter uten anleggsbidrag vil det normalt ikke inngås bindende avtaler mellom nettselskap og kunde før etter at kunden er økonomisk forpliktet til å gjennomføre kraftprosjektet i avtale med tredjepart.

I hvilke tilfeller er det tilstrekkelig at kunde har økonomisk forpliktet seg til å gjennomføre kraftprosjektet i avtaler med tredjepart?

"Forslaget skal sikre at kunder som er kommet så langt i prosessen med sitt prosjekt at de har (...) tatt beslutninger om å inngå økonomisk forpliktende avtaler med tredjeparter, for eksempel bindende avtaler med leverandører eller entreprenører, på grunnlag av gjeldende regelverk som ikke tillater anleggsbidrag."

Eksempel: Avtaler med grunneiere, konsulentavtaler (med økonomisk, teknisk eller juridiske rådgivere), bygge- og leveranseavtaler og finansieringsavtaler er forhold som kan binde kunden slik at det vil være urimelig å kreve anleggsbidrag i etterkant av slike avtaler.

En mulig formulering i § 16-12 kunne vært;

a) kunden har bedt om tilknytning, økt kapasitet eller bedre kvalitet som utløser en nettinvestering før 26. mars 2018, eller

b («både» tas ut) kunden («og nettselskapet» tas ut) har fått innvilget nødvendige konsesjoner, eller

c) nettselskap og kunde har inngått bindende økonomiske avtaler med hverandre eller tredjepart før 26. mars 2018, gitt at kravene under bokstav a) eller b) er oppfylt.

Om produksjonsradialer og produksjonsrelaterte nett.

Rene produksjonsradialer har produsentene ofte bygget selv. Dette oppleves som positivt, da har produsentene kontroll både på tidsforbruk og på kostnader.

Praktisering av § 17-1 er utfordrende og skaper mange diskusjoner. Dagens praksis medfører usikkerhet både for produsent og netteier. Vi ber NVE om å se på dette med tanke på forenklinger. Dette bør skje så raskt som mulig.

Andre kommentarer

En annen relevant problemstilling, som ikke er drøftet av NVE i høringen, er muligheten for å også å kunne bruke såkalte "negative anleggsbidrag". Det kan være aktuelt hvor man ser behov for å forsterke transmisjonsnett, men hvor det samfunnmessig er mer rasjonelt enten å forsterke regionalnettet eller foreta investeringer/tiltak hos en produsent eller industrikunde som fjerner behovet for nettforsterkingen. Tankegang, hensikt og begrunnelse vil være den samme som i NVEs forslag, men forslaget vil i så fall utvides for å dekke en bredere utfordring i forhold til å bygge et samfunnmessig optimalt nett.

Et annet moment er at forskriften er relatert til tilknytning av produksjon i distribusjonsnett for eksempel hos uttakskunder. Vi mener at forskriften må stimulere til utbygging som er totaløkonomisk riktig og det må da kunne kreves anleggsbidrag dersom nettet må forsterkes for å kunne ta imot maksproduksjon året rundt.

NVE bør vedta det nye regelverket så raskt som mulig slik at det ikke blir usikkerhet om fremtidig regelverk.

Vi stiller gjerne i et møte for å utdype vårt syn.

Vennlig hilsen
Energi Norge

Kristin H Lind

Direktør nett

Trond Svartsund

Næringspolitisk rådgiver